

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 2. maj 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 159 (Alm. del) efter ønske fra Peter Skaarup (DD) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 159:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor Flygtningenævnet i højere grad lægger vægt på flygtninges tilknytning til Danmark, når de skal vurdere, om flygtningens opholdstilladelse skal inddrages, selvom det blev aftalt med paradigmeskiftet, at dette skulle tillægges mindst mulig betydning? Der henvises til artiklen "Det blev kaldt et nybrud i dansk udlændingepolitik: Nu undsiger professorerne den udlægning" fra Jyllands-Posten den 30. april 2022.

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Flygtningenævnet, som har oplyst følgende:

"Ved lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underretnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere m.v.) blev blandt andet § 19 a indsat i udlændingeloven. Udlændingelovens § 19 a, stk. 1, 1. pkt., har følgende ordlyd:

"Når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, skal en opholdstilladelse efter § 7 og § 8, stk. 1 og 2, inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser."

Af forarbejderne til ændringsloven (lovforslag nr. L 140 af 15. januar 2019) fremgår af de almindelige bemærkninger, afsnit 1, om den styrkede mulighed for at inddrage flygtninges og familiesammenførte til flygtninges opholdstilladelser, blandt andet følgende:

23. maj 2023

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2023 - 7591
Akt-id 2306673

”Der foreslås endvidere indsat en ny bestemmelse i udlændingeloven, hvorefter inddragelse af en opholdstilladelse til flygtninge og familiesammenførte til flygtninge alene skal undlades, hvis dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Den foreslåede ordning vil bl.a. indebære, at hensyn som udlændingens tilknytning til arbejdsmarkedet, deltagelse i foreningsliv og danskkundskaber vil blive tillagt mindst mulig betydning, når myndighederne skal vurdere, om inddragelse af en opholdstilladelse må antages at virke særligt belastende. Desuden vil betydningen af børns selvstændige tilknytning til Danmark i inddragelsessager blive reduceret.

Formålet med ændringerne er at tydeliggøre, at opholdstilladelser til alle flygtninge fremover alene skal meddeles med henblik på midlertidigt ophold, og at gøre det klart, at udlændingemyndighederne fremover skal inddrage eller nægte af forlænge en opholdstilladelse, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.”

Det fremgår endvidere af lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.2.:

”For at udlændingemyndighederne også fremover skal inddrage eller nægte af forlænge en opholdstilladelse, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, forudsættes det, at udlændingemyndighederne løbende følger med i praksis fra navnlig EMD og tilpasser sin praksis i overensstemmelse hermed.

Udlændingemyndighederne vil løbende følge udviklingen i retspraksis fra EMD og andre lignende internationale organer og forudsættes i den forbindelse at udarbejde et notat, der løbende holdes opdateret i overensstemmelse med ny praksis på området.

Udlændingemyndighederne forventes således at følge, udarbejde og løbende opdatere et dynamisk notat over relevant praksis til brug for behandling af sager om inddragelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 19 a.”

Som forudsat i lovbemærkningerne har Flygtningenævnet i samarbejde med Udlændingenævnet og Udlændingestyrelsen udarbejdet et notat om beskyttelsen af udlændinges privat- og familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og FN’s konventioner, som anvendes ved nævnets behandling af sager om inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser. Notatet, der findes på Flygtningenævnets hjemmeside, kan åbnes [her](#).

Central i denne sammenhæng er EMRK artikel 8, der har følgende ordlyd:

”1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.”

Kravet om nødvendighed i stk. 2 indebærer, at indgrebet skal være proportionalt med det forfulgte legitime formål. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) har i sin praksis udtalt, at vægtningen af de enkelte elementer i proportionalitetsafvejningen afhænger af de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag. Der skal derefter på den ene side i den samlede afvejning ses på de elementer, som taler for hensynet til klageren, herunder tilknytningen til opholdslandet og tilknytningen til hjemlandet, og på den anden side ses på det eller de af staten påberåbte legitime formål og de faktiske forhold, som ligger til grund for medlemsstatens indgreb. EMD har i sin praksis tillagt de legitime hensyn forskellig vægt i proportionalitetsafvejningen, alt efter hvilke faktuelle forhold der har ligget til grund for medlemsstatens indgreb i individets ret til respekt for privat- og/eller familieliv.

EMD's praksis vedrørende indgreb i retten til privat- og/eller familieliv i forbindelse med udsendelse af udlændinge vedrører i vidt omfang sager om udvisning som følge af kriminalitet begået i opholdslandet. I flere sager, hvor klageren har begået alvorlig kriminalitet, såsom drab eller narkotikakriminalitet, har EMD efter en konkret vurdering tillagt hensynet til forebyggelse af forbrydelse så stor vægt, at EMD har statueret, at en udvisning af den pågældende ikke udgjorde en krænkelse, selvom klageren havde en meget stærk tilknytning til opholdslandet. Tilsvarende tillægger EMD det stor vægt i afvejningen, hvis klageren har opnået sin opholdstilladelse ved svig.

Omvendt fremgår det af EMD's praksis, at afvejningen er en anden, såfremt der er tale om mindre alvorlig kriminalitet eller ulovligt ophold. I disse sager har hensynet til statens interesse i at foretage indgrebet således vejet mindre tungt over for individets ret til respekt for familie- og privatliv, end hvis der havde været tale om alvorlig kriminalitet eller svig.

I de få sager for EMD, hvor klagerne har haft lovligt ophold, og der ikke er begået kriminalitet, har EMD udtrykkeligt lagt vægt herpå i den samlede proportionalitetsafvejning.

Flygtningenævnet har i sin praksis fulgt de principper for proportionalitetsafvejningen, som følger af praksis fra EMD. Det bemærkes i den forbindelse, at klagerne i de sager om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af flygtninges opholdstilladelser, som er behandlet i Flygtningenævnet, har haft lovligt ophold og ikke har begået kriminalitet.

For en nærmere gengivelse af Flygtningenævnets praksis i sager om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af flygtnings opholdstilladelse kan henvises til Flygtningenævnets formandskabs beretning, 2021, side 259 ff. og nævnets hjemmeside, hvor praksis løbende offentliggøres i anonymiseret form.”

Kaare Dybvad Bek

/

Brit Gotthard Jensen